

landse Zaken en van Justitie en beoogd wordt deze nadien in het Parlement te bespreken. Dit wordt een hele uitdaging om met alle partijen een volledige of gedeeltelijke consensus te bereiken i.v.m.

dit thema. Wie actief wil meewerken aan deze visie, mag zich kenbaar maken bij de voorzitter.

- 1 Rapport Federale Politieraad is verkrijgbaar op website federale politieraad.

OPSPORING EN POLITIE / POLICE AND INVESTIGATION (3)

Georganiseerde vuurwerkcriminaliteit is beter te bestrijden in samenwerking met andere (Europese) landen¹

A.J. Bogers^a

^a Politie Brabant Zuid-Oost, Chef Regionaal Milieuteam (Corresp.: ad.bogers@brabant-zo.politie.nl).

De Nederlandse politie en veel andere overheidsinstanties, zoals de inspectie van het ministerie van Infrastructuur en Milieu (voormalig ministerie van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer), provincie, gemeenten, belastingdienst, FIOD-ECD (Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst – Economische Controledienst), Arbeidsinspectie en Inspectie Verkeer en Waterstaat houden zich jaarlijks intensief bezig met de opsporing van vuurwerkdelicten. De een richt zich op de strafrechtelijke opsporing, de ander op bestuurlijke handhaving/vergunningverlening (opslag en handel in vuurwerk) en weer een andere overheidsinstantie controleert overtredingen van de fiscale wet- en regelgeving.

Heeft de inspanning van deze overheidsorganen geleid tot minder dodelijke slachtoffers en tot het tegengaan van schade, letsel, angst, oneerlijke concurrentie, verstoring van de marktwerking, fraude en witwassen?

De ontwikkeling van vuurwerkcriminaliteit

In de afgelopen 20 jaar is de aanpak van vuurwerkdelicten en vuurwerkcriminaliteit veranderd. De vuurwerkcontroles aan de Belgische grens, waar Nederlanders werden aangehouden die voor zichzelf of voor kennissen goedkoop zwaar vuurwerk kochten in België, maakten plaats voor andere vormen van vuurwerkcriminaliteit. De volgende stap van politie en justitie was de aanpak van Nederlandse importeurs die handelden in illegaal zwaar vuurwerk. Vervolgens ging de illegale handel in zwaar vuurwerk

vrijwel volledig ondergronds. Vuurwerkcrimineelen gebruikten buitenlandse vuurwerkbedrijven en voorzagen, vanuit landen als België en Duitsland, de Nederlandse markt van illegaal zwaar vuurwerk. De nieuwste trend is de aankoop van vuurwerk via internet. Bekend zijn de bestellingen bij de webwinkels en het transport van dit gevaarlijke vuurwerk via koeriersbedrijven naar consumenten en handelaren in Nederland. Noch Nederland, noch België, noch Polen en Hongarije zijn landen waar vuurwerk wordt geproduceerd. Nederland is het vuurwerk vragend land en genoemde andere landen zijn opslag- en doorvoerlanden. Dat is anders met producerende landen als China, Spanje, Italië en Duitsland.

Het is in zowel de doorvoerlanden als in de producerende landen bekend dat zwaar vuurwerk niet geleverd mag worden aan particulieren in Nederland, maar ondanks die wetenschap vindt op grote schaal illegale handel plaats. Inmiddels is de illegale handel beland in handen van de georganiseerde (vuurwerk) criminaliteit.

De opsporing van georganiseerde vuurwerkcrimineelen kreeg een internationaal karakter. Geholpen door de verschillen in regelgeving en het feit dat in het buitenland vuurwerkcriminaliteit geen issue was, kon de georganiseerde vuurwerkcrimineel ongestoord zijn gang gaan. Daarnaast blijken de bureaucratie en de lange doorlooptijd van de uitvoering van rechtshulpverzoeken in het buitenland de voortgang in de aanpak van internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit ernstig te belemmeren. Juist de korte tijd van het vuurwerkseizoen, waarin veel illegale handelingen plaatsvinden, vraagt om adequaat optreden.

De situatie in Nederland

Het onderzoek geeft aan dat internationale vuurwerkcriminaliteit nog steeds zichtbaar aanwezig is en dat Nederland in het bijzonder, maar ook België

geconfronteerd wordt met de risico's die de illegale handel van zwaar vuurwerk met zich brengt.

De aanpak van georganiseerde vuurwerkcriminaliteit heeft in Nederland een zekere prioriteit. De incidenten, zoals de ramp in Enschede, maar ook de jaarlijkse omvang van het aantal doden, letselgevallen, materiële en immateriële schade, bedreigingen tegen hulpverleners en handhavers, oneerlijke concurrentie, verstoring van de marktwerking zijn debet aan deze prioriteitstelling. Ondanks de prioriteitstelling in Nederland blijkt dat het geheel van toezicht, handhaving en opsporing van vuurwerkcriminaliteit niet effectief en efficiënt wordt uitgevoerd. Weliswaar heeft het thema vuurwerk prioriteit en is verbetering in toezicht, handhaving en opsporing merkbaar, maar er is zeker nog winst te boeken in het efficiënt en effectief optreden. Bovendien worden de handhaving en de opsporing nog steeds gehinderd door bureaucratie.

De situatie in het buitenland

Het thema vuurwerk heeft in Europees verband nauwelijks prioriteit. Zo komt de opsporing van internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit niet voor in de aandachtsvelden van Eurojust en Europol, en wordt deze criminaliteitsvorm in het buitenland niet herkend. Vuurwerkcriminaliteit 'leeft' in het buitenland niet en juist dat bemoeilijkt de internationale aanpak ervan. Zeker wanneer in de betrokken landen ruimte in regelgeving of gelegenheid wordt geboden aan bedrijven of organisaties om zich bezig te houden met de handel van illegaal zwaar vuurwerk, bemoeilijkt dat de opsporing vanuit Nederland.

De georganiseerde vuurwerkcriminaliteit is een lerende organisatie die optimaal gebruik maakt van leermomenten uit eerdere strafrechtelijke onderzoeken en op zoek gaat naar mogelijkheden om uit handen van de Nederlandse politie en justitie te blijven. Het uitwijken naar andere landen is een van de manieren om illegale handel te blijven drijven.

De nationale aanpak van internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit lijkt niet toereikend te zijn, immers criminelen maken gebruik van de beperkte reikwijdte van de politieke – en justitiële arm die feitelijk haar opsporingsgrenzen en beperkingen ondervindt in de landsgrenzen.

De opsporing van vuurwerkcriminaliteit in het algemeen ondervindt in Nederland al last van onnodig ingewikkelde regelgeving, bureaucratie en het niet sexy zijn van milieucriminaliteit bij politie, justitie en rechtelijke macht. Daarbij komt ook nog dat bijvoorbeeld in België prioriteitstelling, regelgeving en bureaucratie te weinig ruimte laten voor effectieve en efficiënte opsporing en aanpak van internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit. Wellicht is, voor wat betreft de laatste opmerking, de oorzaak mede ligt in het feit dat tussen Nederland en België onvoldoende informatie-uitwisseling plaatsvindt en dat daardoor de Belgische overheid onvoldoende op de hoogte raakt van de veiligheid- en gezondheidsrisico's waaraan Belgische burgers worden blootgesteld. Los van het feit dat internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit nog andere voor België ongewenste criminele effecten meebrengt, zoals (belasting)fraude, witwassen, drugs- en wapenhandel. Toch kan niet gezegd worden dat de Belgische politie geen inspanningen verricht om de vuurwerkcriminaliteit aan te pakken. In de grensstreek met Nederland is de Belgische politie actief in de bestrijding van vuurwerkcriminaliteit. Over het algemeen kan worden gesteld dat internationale verdragen in de afgelopen decennia sterk zijn doorontwikkeld en daardoor mogelijkheden bieden om in onderlinge samenwerking de internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit adequaat aan te pakken. Voorbeelden daarvan zijn het Verdrag van Lissabon (samenwerking tussen politie en justitie en harmonisatie van wetten en bestuurspraktijken van de lidstaten), het Zweeds kaderbesluit (informatie-uitwisseling tussen landen), Wet Internationale Rechtshulp (België, Nederland) en de Pyrorichtlijn (stelt eisen aan kwaliteit van vuurwerk in Europa). In de toekomst zal het project "Harmony" (European Crime Intelligence Model) mogelijk nog bijdragen in de aanpak van de internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit.

Interessant zijn de uitkomsten van internationale vuurwerkonderzoeken. Strafrechtelijke onderzoeken hebben geleerd dat landen, van waaruit de georganiseerde vuurwerkcriminelen de handel in illegaal zwaar vuurwerk naar Nederland op touw zetten, zelf ernstige veiligheidsrisico's lopen. Immers de illegale opslag van illegaal zwaar

vuurwerk op risicovolle plaatsen zoals in België heeft directe consequenties voor de veiligheid in dicht bevolkte of risicovolle gebieden. Deze illegale opslagen, transporten en verkopen van het zware vuurwerk zijn in België overigens evenmin toegestaan. Maar België is wel een opslag- en doorvoerland. Het vuurwerk is vaak afkomstig van landen als Spanje, Italië, Hongarije, Polen en Duitsland. Zeer zwaar vuurwerk wordt ongecontroleerd getransporteerd over drukken wegen, waarin bruggen en tunnels liggen. Niet alleen riskant maar ook onberekenbaar. Het vuurwerk wordt vaak instabiel vervoerd in ondeugdelijke voertuigen of samen met andere goederen. Andere landen krijgen of hebben ook te maken met andere gevolgen die georganiseerde vuurwerkcriminaliteit met zich meebrengt, zoals criminaliteitsvormen als witwassen, (belasting)fraude, drugs- en wapenhandel.

Door de vraag naar zwaar illegaal vuurwerk in Nederland hebben Nederland en een land als België een veiligheidsprobleem dat wordt veroorzaakt door de internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit.

Uit dit onderzoek is naar voren gekomen dat Nederland nog steeds worstelt met de problemen die het illegale zwaar vuurwerk, dat vanuit het buitenland Nederland wordt binnengebracht, met zich brengt.

Nationaal gewenste verbeteringen

Aanpassing in wetgeving

Voordat internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit afdoende kan worden aangepakt is het noodzakelijk om in Nederland orde op zaken te stellen. Het gebruik en de handel in illegaal zwaar vuurwerk brengen grote risico's mee en veroorzaakt veel schade en leed. Dat vraagt om geschikte en eenvoudige nationale wetgeving die meer afschrikking teweegbrengt. De illegale handel in zwaar vuurwerk in Nederland wordt door passende strafbaarheidsstelling, bijvoorbeeld in de wapenwetgeving, in het buitenland wellicht serieuzer genomen. Milieugerelateerde delicten spreken immers minder aan dan wapengerelateerde delicten. Vanwege de toepasbaarheid en de uitwerking van het zware vuurwerk (de kracht van een handgranaat) past dergelijk vuurwerk beter

in de wapenwetgeving (Wet wapens en munitie). Een bijkomstig voordeel is dat overtredingen van de wapenwetgeving bij burgers en misschien ook bij de rechterlijke macht beter te begrijpen is dan overtredingen van de milieuwetgeving. Dit alleen al kan burgers ertoe brengen om dit soort vuurwerk niet meer te kopen.

Een ander voordeel is dat het buitenland de internationaal georganiseerde wapenhandel veel beter herkent en begrijpt. De kans dat in het buitenland deze feiten beter inpasbaar zijn in de regelgeving en eerder wordt aangepakt, is mogelijk groter.

Tegengaan van bureaucratie en samenwerking

De opsporing van vuurwerkdelften in Nederland kan worden gestimuleerd door de bureaucratie te saneren. Het classificeren, determineren, waarbij opmeten, fotograferen en soms onderzoeken en beschrijven van elk onderscheiden stuk vuurwerk noodzakelijk is, moet eenvoudiger kunnen.

Ook het meer ketengericht denken en werken bij het houden van toezicht, de handhaving en de opsporing bevordert het zicht op de georganiseerde vuurwerkcriminaliteit en schept kansen voor de aanpak ervan. De informatie die uit het toezicht, de handhaving en de opsporing vrijkomt, dient automatisch via een landelijke databank beschikbaar te worden gesteld aan de informatieorganisatie van de politie.

De opsporing van vuurwerkdelften moet effectiever uitgevoerd kunnen worden, wat betekent dat bureaucratie en onnodige bewijsvoering achterwege moet blijven.

Internationale afstemming

De nationale regelgeving dient zoveel mogelijk te worden afgestemd op de Europese regelgeving. Het gebruik maken van eenduidige, Europese terminologie en gelijkkluidende documenten (bv. ten behoeve van transport) bevordert het toezicht, de handhaving en de opsporing.

Aanpakken van de drijfveer

De belangrijkste drijfveer van vuurwerkcriminaliteit is het economische (geld verdienen). Het ontnemen van het wederrechtelijk verkregen voordeel is bij de aanpak van vuurwerkdelften dan ook *conditio sine qua non*. In vrijwel alle gevallen is er eveneens sprake van het plegen van fiscaal

strafbare feiten, zoals valse aangifte op het gebied van inkomsten.

Ontneming moet een vast onderdeel gaan uitmaken van het strafrechtelijke onderzoek naar (internationaal) georganiseerde vuurwerkcriminaliteit en daarnaast biedt een nauwe samenwerking met de Nederlandse belastingdienst nieuwe kansen. Een financieel strafrechtelijke en fiscale aanpak biedt goede mogelijkheden het motief van de criminelen te ontnemen.

Inzet van bestuurlijke dwangmiddelen

In sommige gevallen houdt de bovenwereld in Nederland zich bezig het plegen van illegale handel in zwaar vuurwerk. Wanneer een verleende milieuvergunning wordt gebruikt om deze illegale handel uit te oefenen, is het van belang om het bevoegde gezag te bewegen om bestuursrechtelijke bevoegdheden toe te passen. Daarbij biedt gebruik maken van de bevoegdheden als beschreven in de Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (BIBOB) kansen. Het bevoegde gezag kan door middel van een bestuurlijke rapportage worden geadviseerd om bestuurlijke dwangmiddelen in te zetten.

Internationaal gewenste verbeteringen

Informatie moet gedeeld worden

Om internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit aan te kunnen pakken is het noodzakelijk dat informatie over illegale handel in zwaar vuurwerk tijdig wordt uitgewisseld tussen de informatieorganisaties van de verschillende landen. De informatieregistratie, die voortkomt uit het ketengericht denken en werken van bestuurlijke- en strafrechtelijke overheidsinstellingen, zorgt ervoor dat informatie over internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit met betrokken andere landen kan worden uitgewisseld. De betrokkenheid van België bij de internationale handel in illegaal zwaar vuurwerk vraagt om een goede en structurele informatie-uitwisseling met Nederland. Het eerder opgezette overleg, waarbij justitie, politie, Vrom-inspectie, de Dienst Reglementering Springstoffen, de afdeling van de Federale Overheidsdienst Economie en de douane van beide landen betrokken waren, bood een goed uitgangspunt.

Werking van de Europese regelgeving

Internationale verdragen bieden al een handvat om (internationaal) georganiseerde vuurwerkcriminaliteit aan te pakken. Toch vraagt een effectieve aanpak van vuurwerkcriminaliteit om betere Europese regelgeving, die een rechtstreekse werking moet hebben. Daarnaast is het noodzakelijk dat nationale regelgevingen in Europa nog meer dan nu het geval is, geharmoniseerd worden.

Creëren van een goede infrastructuur

Een adequate aanpak van deze vorm van criminaliteit vraagt om het doorbreken van Europese barrières als het te weinig rekening houden met de prioriteitstelling van andere landen en bureaucratie. Niet passieve, maar actieve informatie-uitwisseling en bemiddeling moet internationaal beter worden georganiseerd. Bij bemiddeling kan Europol en Eurojust een belangrijke rol vervullen. Het mandaat van Europol dient uitgebreid te worden met het ondersteunen van de opsporing en vervolging van de internationale handel in illegaal zwaar vuurwerk. Europol kan de samenwerking tussen België, Nederland en andere Europese landen verbeteren door bijvoorbeeld informatie uit te wisselen, gegevens te analyseren en ondersteuning geven aan internationale vuurwerkteams. In de internationaal georganiseerde aanpak van vuurwerkcriminaliteit biedt het scheppen van een goede infrastructuur voor de opsporing en intensivering van samenwerking mogelijkheden om vuurwerkcriminaliteit effectief te bestrijden. Indien daarnaast bestuurlijke maatregelen tegen overtredende vuurwerkbedrijven en handelaren plaats spreekt men al snel over het tegenhouden van vuurwerkcriminaliteit. Verwacht wordt dat een internationale en afgestemde integrale aanpak van vuurwerkcriminaliteit de crimineel de zin ontnemt om door te gaan met het plegen van vuurwerkdelen.

Verplichtingen van de vuurwerkbranche en sancties bij niet naleving

Vuurwerkcriminaliteit kan worden beperkt wanneer vuurwerkfabrikanten en handelaren gebonden zijn aan Europese regels die het verbieden vuurwerk te leveren aan bedrijven of personen die niet beschikken over een certificaat waaruit de specialistische kennis blijkt. Wie bevoegd is

om zwaar vuurwerk te bezitten of te verhandelen, staat op een Europese lijst. De controle wordt eenvoudig wanneer bevoegde personen gehouden zijn administratie bij te houden van het aangekochte en doorgeleverde (zware) vuurwerk. De traceerbaarheid van zwaar vuurwerk kan worden vergroot door het vuurwerk te voorzien van een unieke code.

Van belang is om in Europees verband gebruik te maken van eenduidige transport- of begeleidingsformulieren, die altijd bij de desbetreffende getransporteerde partij vuurwerk aanwezig moeten zijn. Fabrikanten, handelaren en gebruikers van zwaar vuurwerk zijn strafbaar voor niet-naleving van de Europese regelgeving en kunnen worden vervolgd. De bevoegdheid om in zwaar vuurwerk te handelen of te gebruiken kan worden ontnomen door de overtreder van de Europese lijst te schrappen.

Georganiseerde vuurwerkcriminaliteit op de Europese agenda

In de Nationale Intelligenceagenda zijn de landelijke prioriteiten van de Nederlandse politie (2011 tot 2014) opgenomen. Een van deze prioriteiten is zware milieucriminaliteit. Internationaal georganiseerde vuurwerkcriminaliteit, speciaal de handel in illegaal zwaar vuurwerk, kan daaronder worden begrepen. Met gebruikmaking van het project "Harmony" (European Crime Intelligence Model) dat in 2014 in werking treedt, kan de georganiseerde vuurwerkcriminaliteit op Europees niveau worden geïntroduceerd. Na besluitvorming op het Europese niveau kan "Harmony" bijdragen in de vertaalslag naar concrete en operationele activiteiten op dit terrein in de lidstaten, op voorwaarde dat andere lidstaten deze prioriteitstelling mee onderschrijven. Ook zou de Nederlandse overheid via de Benelux hetzelfde doel kunnen nastreven, maar dan beperkt tot de Benelux-landen. *Samenwerking en gezamenlijke aanpak van georganiseerde vuurwerkcriminaliteit*

De complexiteit en de betrokkenheid van zoveel verschillende landen betekent dat dergelijke criminele vuurwerkorganisaties wellicht moeten worden aangepakt door een internationaal opsporingsteam. Internationale teams zijn samengesteld uit opsporingsambtenaren, die beschikken over opsporingsbevoegdheid in het betrokken land en bovendien kunnen terugvallen op de informatieor-

ganisatie en opsporingseenheden in eigen land. In feite gaat het om een Joint Investigation Team, primair bestaande uit rechercheurs van bijvoorbeeld de Belgische en Nederlandse politie, en justitiële en gerechtelijke autoriteiten van beide landen.

Een andere keuze zou kunnen zijn parallelle opsporing (opsporing zowel in Nederland als in België, elk land voor de strafbare feiten gepleegd op eigen grondgebied). Deze vorm van samenwerken vraagt om een goede informatie-uitwisseling van gegevens en een perfecte timing.

Europol en Eurojust kunnen expertise en ondersteuning leveren bij de organisatie en ondersteuning van internationale vuurwerkteams.

Strategie van aanpak

Het aanpakken van internationale georganiseerde vuurwerkcriminaliteit heeft het meeste effect wanneer het dicht bij de leverancier wordt aangepakt. In het begin van de verkoopketen zijn de partijen het grootst en heeft er nog geen verdeling van het vuurwerk plaatsgevonden. Bovendien worden de risico's die ontstaan bij het gebruik of tijdelijke opslag, verder in de keten voorkomen. Informatie-uitwisseling en opsporen in de keten maakt "voorportalaanpak" mogelijk en voorkomt verspreiding van vuurwerk.

Ketengerichte aanpak wordt aanmerkelijk vereenvoudigd wanneer vuurwerk traceerbaar is of via documenten kan worden achterhaald.

Europese regelgeving zou het mogelijk moeten maken dat een Europese commissie een onderzoek instelt naar internationaal opererende criminele organisaties, die gebruik maken van ogenschijnlijk bonafide bedrijven. Ingeval wordt vastgesteld dat criminelen een vergund bonafide bedrijf als dekmantel gebruiken, stelt de commissie het bevoegde gezag van het land waar het bedrijf is gevestigd in kennis van haar bevindingen en adviseert om de verleende vergunning in te trekken.

Als sluitstuk is het van belang de georganiseerde vuurwerkcrimineel die in het buitenland actief is, de drijfveer te ontnemen. Ontneming kan plaatsvinden via strafrechtelijke acties, echter ook een fiscale aanpak behoort tot de mogelijkheden.

Slotopmerking

Het tegengaan van de georganiseerde vuurwerkcriminaliteit heeft het meeste effect als nationale

en internationale samenwerking tot stand komt en gebruik kan worden gemaakt van effectieve regelgeving–regelgeving die integrale aanpak van de georganiseerde vuurwerkcriminaliteit mogelijk maakt. De betrokkenheid van overheden en vuurwerkbranche bij de aanpak van de georganiseerde vuurwerkcriminaliteit versterkt de kansen.

- 1 Publicatie op basis van de scriptie: “Bestrijden van georganiseerde vuurwerkcriminaliteit in Nederland in samenspraak met België”, ter afsluiting van de leergang ‘Innovatie en samenwerking in de opsporingsketen in EU-perspectief’ (2011) aan het Benelux-Universitair Centrum.

OPSPORING EN POLITIE / POLICE AND INVESTIGATION (4)

De ‘Salduzwet’: praktische ervaringen na 5 maanden toepassing

Marc Bockstaele^a

- ^a Hoofdcommissaris federale gerechtelijke politie Gent, inhoudelijk coördinator van de nationale cursussen verhoortekniken (Corresp: marc.bockstaele@skynet.be).

De ‘roll-out’ van de ‘Salduzwet’ werd op initiatief van DGJ/HRM¹ en DGS/DSE² voor de politie gestart op 24 en 26 augustus 2011 met vier sessies (twee Nederlandstalige en twee Franstalige) van elk 70 trainers, middels een powerpointpresentatie gemaakt door de auteur van deze bijdrage, op basis van de *ontwerptekst* van de omzendbrief Col. 8/2011 van het College van procureurs-generaal. De trainers hadden de opdracht om vóór 1 januari 2012 de informatie over te brengen in hun korpsen en politiescholen.

Met de feedback vanuit de praktijk die tijdens deze sessies geformuleerd werd over de ‘Salduzregeling’, kon procureur-generaal Yves Liégeois van het parket generaal te Antwerpen de definitieve versie van de voormelde omzendbrief Col. 8/2011 realiseren.

Nadien volgden in september en oktober 2011 nog vier sessies aan trainers waaraan procureur-generaal Yves Liégeois persoonlijk zijn medewerking verleende. Hij richtte onder zijn leiding een zogenaamde ‘Salduzwerkgroep’³ op waarin ook de ‘Salduzwerkgroep’ die onder leiding van de Antwerpse procureur des Konings Herman Dams stond, geïntegreerd werd. Op 2 april 2012 behandelde deze werkgroep al 253 praktijkvragen inzake de ‘Salduzregeling’. Deze aanpak zorgde ervoor dat de ‘roll-out’ van deze toch wel erg ingrijpende wet, voor naar schatting 30.000 politieambtenaren optimaal verliep.

Ook nu de Salduzwet van kracht is wordt verder geijverd voor een adequate bestendinging en verdere ontwikkeling van het kennisniveau van de politiebeambten inzake de ‘Salduzregeling’. Zo werd een ‘Salduzopleiding’ ‘en régime’ ontwikkeld voor inspecteurs, middenkaders, officieren en voor de voortgezette opleidingen, inclusief een nationaal geharmoniseerde cursustekst en didactische videofragmenten.

Parallel met deze initiatieven zijn er op het niveau van de magistratuur en de politie FAQ-websites en helpdesks operationeel waar heel wat praktische informatie inzake de ‘Salduzregeling’ beschikbaar is en op regelmatige basis – in functie van de noden uit het veld – aangevuld worden.

In tegenstelling tot wat veel rechtspractici en politieambtenaren hadden gevreesd, zijn er in meer dan 90% van de gevallen waar de advocaat aanwezig is bij het verhoor van een verdachte, geen problemen. Het is ongetwijfeld een studie waard hoe dat komt: zijn de verhoorders te braaf en durven ze niet (meer) met toelaatbare druk doorvragen naar de waarheidsvinding; kennen de advocaten de ‘Salduzwet’ of de verhoortekniken onvoldoende zodat ze niet weten wanneer ze moeten tussenkomen; of, wat meer voor de hand ligt, valt er gewoon voor meer dan 90% van de Belgische verhoren niets op te merken op de kwaliteit ervan?

Hierna een selectie van praktische ervaringen die mij als nationaal aanspreekpunt voor de ‘Salduzwet’ van de federale politie werden gemeld.

De uitnodiging

Personen te verhoren volgens **categorie 1 en 2** moeten in een uitnodiging niet voorafgaandelijk op hun rechten worden gewezen.⁴ De uitnodiging aan deze personen blijft dan ook beperkt tot het